

[Hans Hedtoft.]

Oktober 1945 i Slagelse ifølge „Sorø Amtstidende“ sagde:

„Regeringen“

— det vil sige den daværende Regering — „vil næppe gaa med til nogen Rationeringsophævelse. Der er intet fornuftigt i at bevare Restriktionerne. Men de hører med til „Systemet“.“

Og „Systemet“, det var naturligvis det, vi andre repræsenterede.

Nu er der skiftet Regering, nu er Mulighederne til Stede, og hvad er saa Sandheden? Det er den, jeg og andre ærede Medlemmer har sagt i vor Indledning, at hele den Agitation, Venstre har ført gennem mange, mange Aar om, at det restriktive System, som det nu var her i Landet, ligefrem var noget, vi ønskede, var en Ønskedrøm, eller noget, der kun eksisterede i Kraft af vor Uvilje mod Restriktionernes Ophævelse, er Hykleri og forløren Tale. De Herrer maa nu selv, siddende med Regeringsmagten og Regeringsansvaret, erkende, at det er nødvendigt at bevare det.

Der er en anden højtæret Venstreminister, som jeg gerne vil citere. Den højtærede Statsminister sagde — og det gjorde Venstres ærede Ordfører ogsaa i Gaar, han maatte ogsaa gaa til Biddet —: naturligvis, vi har disse Restriktioner, men vi vil saa gerne have dem ophævet, og det er det, der skiller os fra Socialdemokraterne eller, som det hedder ifølge en aabenbart af Regeringen og Venstrepartiet vedtaget Propaganda, Socialisterne. Der er ingen Ting, der hedder Socialdemokraterne mere, kan jeg forstaa, i den højtærede Statsministers og i Venstres ærede Ordførers Mund, det hedder Socialister og Kommuniste; Socialdemokratiet eksisterer ikke mere, nu hedder det Socialister og Kommuniste. Den ædle Hensigt med en saadan Titulering og en saadan Sammenslagning af to Partier her i Salen forstaaer jeg fuldt vel, og jeg takker den højtærede Regering for Opmærksomheden.

Men som jeg sagde, der er et andet Medlem af Regeringen, jeg gerne vilde citere, en Minister, som taler i en lidt anden Form og derfor ogsaa altid paakalder fra vor Side en helt anden Tone. Det er den højtærede Finansminister, som paa et Møde i Roskilde den 10. Februar i Aar i et yderst objektivt og redeligt Foredrag gjorde Rede for Landets økonomiske Situation og sagde:

„Enhver Regering, ogsaa en socialdemokratisk, vilde i Dag gerne af med en hel Del af disse Restriktioner. Men en Betingelse for, at vi kan komme af med dem, er, at vi faaar større Balance mellem Pro-

duktions- og Købeevnen. Naar vi kan begynde at ophæve Importrestriktionerne, kan vi lade Priskontrol og Rationering følge efter.“

Jeg anbefaler den højtærede Statsminister, jeg anbefaler alle andre i den nuværende Regering at søge i deres Polemik med os lige saa objektivt og lige saa redeligt at føre det Sprog, den højtærede Finansminister fører, saa tror jeg ikke, Statsministeren i Fremtiden vil kunne komme her op paa Talerstolen og tale om drabelige Paastande eller drastiske Udtalelser fra vor Side. Om man nu og da i Forholdet til den højtærede Statsminister maa udtrykke sig lidt stærkt, saa har det sin ganske bestemte Aarsag; det har sin Aarsag deri, at den højtærede Statsminister — saaledes som jeg flere Gange har sagt det — alt for ofte glemmer, at han taler som Statsminister, og falder tilbage til den gamle Jargon, som var forstaaelig og rimelig, da den højtærede Statsminister var et af Venstres menige Rigsdagsmedlemmer og talte i den Tone, som et Venstreparti gennem de mange Aars politiske Ørkenvandring efterhaanden havde accepteret som normal Tone i Forhold til den siddende Regering og i Forhold til os.

Den højtærede Statsminister ved jo nemlig, og Venstres ærede Ordfører og Venstres Presse ved det, at det er fuldkommen urigtigt, naar man herfra fremsætter den Paastand, at vi vil Restriktionerne for Restriktionernes egen Skyld. Maa jeg i denne Forbindelse minde om, at da det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i sin Tid var Ordfører og diskuterede disse Ting, saa vidt jeg husker som Regeringspartiets Ordfører, sagde det ærede Medlem, at vi jo ogsaa ud fra vore Synspunkter maatte ønske som Idealet, som noget tilstræbelsesværdigt, en Ordning, der muliggjorde et frit Forbrugsvalg, et frit Beskæftigelsesvalg og en fri Prisdannelse. En saadan Tilstand maatte vi alle ønske. Den forudsætter imidlertid fri Vareudveksling, den forudsætter, at vi ikke staar over for et Europa med en statsdirigeret Økonomi. Men at der skulde være nogen Forskel mellem de Herrer og os i Retning af at ønske og at tilstræbe dette, det er fuldkommen urigtigt.

Saa kom den højtærede Statsminister med et Udfald, ikke mod mig, men mod „Social-Demokraten“ og dens Stilling under den beklagelige københavnske Typografkonflikt i Øjeblikket, helt paa Linie med den Stil og den Tone, hvori Venstrepressen for Øjeblikket skriver. Maa jeg sige et Par Ord om de Udtalelser, den højtærede Stats-